

A további hangversenyek időpontja:
2003. november 29-én (szombaton) 17 óra
2004. január 24-én (szombaton) 17 óra
(Műsorukat megtalálja lapunk októberi számában!)

Terézváros Örmény Önkormányzata **2003. október 18-án szombaton 10 órától** tartja a kerület védőszentjének, Avilai Szent Teréz búcsújának Ünnepségét a Munkácsy Mihály u. 23 szám alatti színházteremben.

A nap műsora:

10.00 II. Magyarörmény Fotókiállítás vándorkiállítása, megnyitja: Fancsali János, a Budaörsi Örmény Önkormányzat elnöke

10.30 Könyvbemutató és vásár - Fancsali János: Magyarörmény zenei breviárium

11.00 Fogolyán Kristóf fuvolaművész-zeneszerző koncertje

11.20 Az Örmény ötvös- zománc- aranyművesség remekei címmel előadás vetített képekkel

13.30 Örmény ételbemutató - állófogadás, kötetlen beszélgetés

A Marczibányi Téri Művelődési Központ Pillanat Galériában **október 30-án (csütörtök) 17 órakor** nyílik meg

Az örmény díszítőművészet (kőben, fában, üvegben, kerámiában, csipkében...)

című kiállítás a Budapest Főváros II. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat és az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület szervezésében, amely november 12-ig naponta 9-19 óráig tekinthető meg. A kulturális műsorral egybekötött megnyitóra mindenkit szeretettel várunk.

Vosgianian besegít

Az utóbbi években szokássá vált, hogy részt vehetek az erzsébetvárosi Mária búcsún, Nagyboldogasszony napján, augusztus 15.-én. Ez alkalommal jelen volt a búcsún Bukarestből Varujan Vosgianian úr, kislányával, meglátogatva Apafi fejedelem városát.

Korábban már többször tiszteletét tette a szamosújvári Szent Gergely napokon, ahol alig pár szót tudtunk váltani. A hatalmas örmény katedrálisban ez évben az a megtiszteltetés ért, hogy az első vendégeknek fenntartott padosorban a budapesti és bukaresti küldöttek között hallgathattam a háromnyelvű szentmisét. Az örmény apostoli kormányzó, Jakubinyi György magyar és román nyelvű szentbeszéde után sor került az ifjú lekipásztor, Puskás Attila örmény nyelvű bemutatkozó miséjére. E szertartás nyelvezetét és templomi örmény dallamait csak Vosgianian úr ismerhette a hallgatóságból. Csodálkozva észleltem, ahogy besegít a liturgia éneklésében és a miserend szokásainak betartásában. Az erdélyi örmények, akik ezelőtt 900 évvel menekültek el Aniból, az akkori örmény fővárosból, az ősi nyelvet már nem beszélik úgy, mint azok, akik zömében az I. világháború után jöttek a törökországi vérengzés elől. Az ünnepi ebéd után, a beszélgetés közepette sikerült vele közölnöm azt a személyes felismerést, hogy mi tulajdonképpen „falubeliek” vagyunk. Egy városban születtünk, a délvidéki Craiován. E település magyar neve Délkirálymező, ahol a keresztes hadjáratok idején a királyi hadak gyülekezőhelye volt. E kis történelmi ismertetéstől nem nagyon volt meghatódva, de legalább meghallgatott. Közös családi eredet lehet a Melic rokonság, amire szerfölött büszke, és mi is azok lehetünk, a székelyföldi Melik család révén, akik a társadalmi haladás és polgáriasodás élenjárói voltak. Talán idővel tökéletesen megérti, hogy Erdélyben miért beszélünk magyarul és segít a lelki békét megtalálni a nyugati és keleti rítusú örmények között.

Budai Merza Pál, Brassó, 2003. augusztus 24.